

1601 22/3 32: 1. Beh. af F. t. L. om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugsejend. m. v. 1602

[Hauch.]

lige Forhold til Landmænd, om hvem man maa sige, at de er solvente, men mangler likvide Midler.

I øvrigt haaber jeg paa et frugtbringende Samarbejde med den højtærede Justitsminister i det kommende Udvalg.

Jensen (Aale): Jeg har lige en Bemærkning til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lange), som ellers holdt en saglig Tale, efter min Mening i en Tone, som kunde muliggøre Forhandling — saa kan man jo se, om man kan faa de forskellige Meninger til at falde sammen. Dette er naturligvis ikke altid lige let; men jeg vil dog sige, at den Maade, den ærede Ordfører talte paa, bidrager meget stærkt dertil. Men naar det ærede Medlem sagde, at Regeringen vendte det døve Øre til sidste Sommer, da hans Parti krævede, at Rigsdagen skulde ind til en Sommersamling, maa jeg dog lige bemærke, at det er ikke rigtigt; Regeringen vendte ikke det døve Øre til. Tværtimod, Regeringen sad spændt og lyttede efter de Tanker og Røster, som lød saavel fra det konservative Folkeparti som fra anden Side, og da der ikke fremkom noget, som kunde bruges, som man kunde gøre Regning paa kunde gennemføres i Rigsdagen, hvad gjorde Regeringen saa? Saa henvendte Regeringen sig til de Organisationer, som særlig berørtes af Krisen. Jeg synes altsaa ikke, det ærede Medlem har Ret paa dette Punkt.

Det ærede Medlems øvrige Bemærkninger, som jeg synes var saglige, skal jeg ikke imødegaa; de vil naturligvis blive Genstand for Forhandling i det Udvalg, som, efter hvad jeg forstod, skal nedsættes.

Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) sagde en urigtig Ting, da han sidst var paa Talerstolen. Det er jo ikke nogen Sjældenhed, men jeg konstaterer blot, at han gjorde det i Dag her fra Talerstolen. Det ærede Medlem sagde nemlig, at han havde kun een Bemærkning at henvende til mig, og saa kom han dog med to. Den første havde saglig Interesse, idet det ærede Medlem udtalte, at han var imod, at man vilde overvælte Byrden fra den ene Part til den anden, altsaa fra Debitor over paa Kreditor. Jeg kan nu ikke se, at den Overvæltning paa Kreditor er saa svær, men jeg tror, at Kreditor

nok kan bære den. Derimod mener jeg, at det i mange Tilfælde vil være meget tvivlsomt, om Debitor kan bære Byrden. Men det er en Sag, som den ærede Ordfører maa afgøre med sine Vælgere. Jeg ved i hvert Fald, at det ikke er saa sjældent, man hører Folk sige, at de ikke kan forstaa Venstrepartiet, som stadig sætter sig udenfor. Derfor var jeg meget glad ved det ærede Medlems sidste Udtalelser, hvori han erklærede, at han vilde være med til at forhandle, men han vilde ikke lade sig noget diktere. Det er jo rigtigt. Og dersom det ærede Medlem vil gaa bort fra Diktatur fra sin Side, er jeg nogenlunde sikker paa, at der kan komme et positivt Resultat ud af Forhandlingen. Jeg har i Dag og de andre Dage, naar vi har diskuteret lignende Spørgsmaal her i Salen, haft meget vanskeligt ved at forstaa, hvad Venstre egentlig vil. Man stiller Forslag om, at der skal ydes saa og saa mange Penge, men hvor Pengene skulde tages fra, har man endnu ikke faaet at vide. Den ene Dag stiller det ærede Medlem Forslag om, at vi skal nedsætte de offentlige Udgifter, Dagen derpaa stiller han Forslag om, at man skal yde ubegrænsede Statslaan og Statstilskud og Statsgaranti og Gud ved alt, hvad det ærede Medlem vil have. Saa er Kravene ganske ubegrænsede. Naar det derimod gælder andre Omraader, saa skal vi nedsætte de offentlige Udgifter. Det ærede Medlem sagde forleden paa sin sædvanlige elskværdige Maade overfor Finansministeren, da han manede til Sparsommelighed og Økonomi i Statshusholdningen, at sparede man ikke, vilde det gaa rent galt. Det giver jeg det ærede Medlem Ret i, men hvis den Politik, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, ogsaa i sin sidste Udtalelse, skulde blive gennemført — den bliver det nu ikke, for selv om Partiet skulde komme til at danne Regering sammen med de Konservative, er jeg ganske overbevist om, at den Politik ikke bliver gennemført —, vilde det føre til økonomisk Ruin eller i hvert Fald til meget store Vanskeligheder for Statskassen, som det ærede Medlem meget nødig skulde være med til at slaa Bunden ud af.

Elskværdigheden med Hensyn til min Natur o. s. v. skænker jeg det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem ikke havde flere Bemærkninger at gøre til mig, ligger